

Η εορτή του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου εορτάσθηκε το Σάββατον, 23Απριλίου/ 6Μαΐου 2023, στο [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#) στην Παλαιά Πόλη, όπου στην Ιερά Μονή επ' ονόματι αυτού, την επονομαζομένη του Νοσοκομείου, τελέστηκε Εσπερινός την παραμονή και Θεία Λειτουργία το πρωί της εορτής.

Οι ιερές ακολουθίες τελέστηκαν προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου και συλλειτουργούντος του Ιερομονάχου π. Σίλα, του Πρεσβυτέρου Αθανασίου, του Ιεροδιακόνου π. Συμεών,

ψάλλοντος του Ιεροψάλτου κ. Δημητρίου Μανούση, βοηθούντων των μαθητών Πατριαρχικής Σχολής Σιών και προσευχομένων και εν ευσεβεία και ευλαβεία πληρούντων τον Ναόν μοναχών, μοναζουσών, προσκυνητών και των εκπροσώπων του Ελληνικού Γενικού Προξενείου εις Ιεροσόλυμα κ. Χριστίνης Ζαχαριουδάκη και Κωνσταντίνας Γύφτου.

Ο Σεβασμιώτατος κήρυξε τον θείον λόγον και ανέφερε χαρακτηριστικά: “ Ζώντας στό μέσο τῆς περιόδου τῆς ἀνοίξεως ἀπολαμβάνουμε τή χαρά τῆς καλλονῆς τῆς ἀνθισμένης φύσεως. Δῶρο τοῦτο τοῦ Θεοῦ σε μᾶς τούς ἀνθρώπους, ὅπως κι ἡ βροχή τῶν τελευταίων ἡμερῶν, σημεῖο τῆς ἀγάπης Του γιά μᾶς. Ζώντας καί στό μέσο τῆς πασχαλινῆς περιόδου μετέχουμε τῆς πνευματικῆς χαρᾶς καί ἀγαλλιᾶσεως τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Τερπόμεσε κι ἐνθουσιαζόμεστε ἀπό τούς χαρμόσυνους ἀναστάσιμους ὕμνους τῆς Ἐκκλησίας. Παρά ταῦτα ἡ Ἐκκλησία μᾶς χαρίζει σήμερα ἀκόμη μία πηγή ἀντλήσεως χαρᾶς καί εὐφροσύνης. Μᾶς παρέχει τή μνήμη ἐνός ἀπό τούς μεγάλους μάρτυρες της, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

γίνεται άφορμή τής συνάξεώς μας σήμερα, τής τελέσεως τής θείας λειτουργίας, τής μετοχής στη θεία εύχαριστία και του άγιασμοϋ και τής σωτηρίας μας. Μέσα σ'αυτή τήν πλούσια πνευματική λειτουργική τράπεζα έχει τή θέση του κι ή διήγηση του βίου του μάρτυρος για τήν έπιπλέον τροφή κι ένίσχυση τής ψυχής μας.

Η μνήμη τής Έκκλησίας, πού είναι τό συναξάριο, διατηρεί ότι ο Άγιος Γεώργιος έζησε στους χρόνους του Ρωμαίου αυτοκράτορα Διοκλητιανού· από πλευράς του πατέρα του ήταν Μικραστιάτης, Καππαδόκης· από πλευράς τής μητέρας του ήταν Παλαιστίνιος. Υπηρετοϋσε στο Ρωμαϊκό στρατό. Όταν εξαπολύθηκε διωγμός έναντίον των Χριστιανών, δέν δέχτηκε νά λάβει ανταλλάγματα, θέσεις κι αξιώματα, προκειμένου νά άρνηθει τον Χριστό.

Άπεναντίας, όμολόγησε και διακήρυξε τήν πίστη του στον Χριστό. Έμεινε άδελέαστος στις ύποσχέσεις, άπτόητος στις άπειλές κι άκαμπτos κι άλύγιτος στα βασανιστήρια. Η δυνατή πίστη του στον Χριστό υπερίσχυσε τής άσθενείας και των πόνων τής φύσεως. Μέ τή χάρη του Χριστού έμεινε άβλαβής άπ' όλα τά βασανιστήρια, μέ άποτέλεσμα νά δοϋν και νά πιστέψουν πολλοί στον Χριστό, ανάμεσα στους όποιους κι ή σύζυγος του Διοκλητιανού βασίλισσα Άλεξάνδρα.

Περισσότεροι πίστεψαν άκόμη, όταν ο Άγιος μπήκε σ' ένα ναό των ειδώλων και μέ τήν προσευχή του κατέρριψε τά άγάλματα των ψεύτικων θεών. Τότε οι δήμιοί του κι οι λατρευτές των δαιμόνων δέν άντεξαν και τον προσήγαγαν στον αυτοκράτορα Διοκλητιανό κι άπαίτησαν τήν καταδίκη του. Έκεϊνος διέταξε τήν άποκεφάλισή του μέ ξίφος, όπως και τής βασίλισσας Άλεξάνδρας, ή όποία έν τω μεταξύ παρέδωκε τό πνεϋμα στον Θεό στη φυλακή.

Ἡ Ἐκκλησία μᾶς προβάλλει σήμερα τόν Ἅγιο Γεώργιο ὡς παράδειγμα δυνατῆς πίστεως πρὸς τόν Χριστό, ὡς παράδειγμα ὑπομονῆς καί καρτερίας, ὡς παράδειγμα ἐλεημοσύνης πρὸς τοὺς φτωχοὺς, γιατί σ' αὐτούς μοίρασε τήν περιουσία του σύμφωνα μέ διαθήκη, πού ἐπέδωσε στὸν ὑπηρέτη του, πρὶν ἀπὸ τό μαρτύριό του. Σ' αὐτόν ἀνέθεσε καί τή μεταφορά τοῦ λειψάνου του στή γῆ τῆς μητέρας του, στή Λύδδα. Στὸν τόπο τοῦ ἐνταφιασμοῦ του ἐκεῖ οἰκοδομήθηκε ἀργότερα ἀπὸ τήν Ἁγία Ἑλένη μεγαλοπρεπὴς ναός, τὰ ἐγκαίνια τοῦ ὁποίου γιορτάζονται στήν ἄλλη γιορτὴ τοῦ Ἁγίου, στίς 3 Νοεμβρίου.

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού ἀνέδειξε τόν Ἅγιο Γεώργιο κι ὅλους τούς μάρτυρες, παραμένει ἐνεργής στήν Ἐκκλησία διά μέσου τῶν αἰώνων. Εἶναι ἐκείνη πού ἀνέδειξε καί τό νεομάρτυρα Γεώργιο, Κύπριο τήν καταγωγή, πού ἐργαζόταν στήν Ἄκκρη καί δε δέχτηκε νά ἀλλάξει τήν πίστη του, ὅταν τοῦ προτάθηκε ἀπό τόν Τοῦρκο πασᾶ τό 1752. Ὁ τάφος του στήν πόρτα τοῦ μοναστηριοῦ καί τό λείψανό του, πού προσφέρεται σήμερα γιά προκύνηση, ἀποτελοῦν εὐλογία γιά τήν ὀρθόδοξη κοινότητα καί γιά ὅλη τήν πόλη τῆς Ἄκκρης”.

Την Αρχιερατικήν Συνοδείαν και το εκκλησίασμα δεξιώθηκε η καθηγουμένη μοναχή Πανσέμνη, η συντηρήσασα τας ιεράς εικόνας του Ναού.

- Εἰς τὴν Ἱερὰν αὐτοῦ **Μονὴν τῆς Παλαιᾶς Πόλεως Ἱεροσολύμων**, τὴν ἐπονομαζομένην ἁγίου Γεωργίου Εβραϊκῆς διὰ θείας Λειτουργίας τὴν πρωΐαν, προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. **Ἀμφιλοχίου** καὶ μετεχόντων πιστῶν τιμώντων τὸν ἅγιον. Τὸ πλήρωμα τῶν πιστῶν ἐδεξιώθη ἡ ἀνακαινίσασα καὶ αἱιογραφήσασα τὸν Νάον οσιωτάτῃ καθηγουμένη **μοναχῇ Μαριάννᾳ**.
- Εἰς τὸν ἐν Ἄκκρῃ – Πτολεμαΐδι Ἱερὸν Νάον αὐτοῦ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου **Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου** καὶ συλλειτουργούντος τοῦ Πατριαρχικοῦ Επιτρόπου **Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου** καὶ μετεχόντων ἀθρόως τῶν πιστῶν τῆς πόλεως αὐτῆς.

- Εις την **Ιεράν Μονήν αγίου Γεωργίου Μπετζαλλά** της περιοχής Βηθλεέμ, προεξάρχοντας του Πατριαρχικού Επιτρόπου Βηθλεέμ Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Διοκαιοσαρείας κ. Βενεδίκτου**, συλλειτουργούντων του Αρχιμανδρίτου π. Ιγνατίου και Αραβοφώνων Ιερέων της περιοχής Βηθλεέμ, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος εις τα Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα.

- Εις την Ιεράν Μονήν αυτού εν Λύδδῃ, προεξάρχοντος του **Αρχιμανδρίτου π. Μαρκέλλου.**

Την Κυριακήν 24 Απριλίου /7 Μαΐου 2023 στον Ιερόν Ναόν της αντιπροσωπείας του Πατριαρχείου Ρουμανίας στην Εβραϊκή συνοικίαν των θρησκευομένων Ιουδαίων της Νέας Πόλεως Ιεροσολύμων, προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου**, συλλειτουργούντος autῶ του Προισταμένου της Αντιπροσωπείας **Αρχιμανδρίτου π. Θεοφίλου** και του βοηθού αυτού **Αρχιμανδρίτου π. Ιωάννου**, οι οποίοι και την μεσημβρίαν παρέθεσαν τράπεζαν προς τιμήν της Αρχιερατικής Συνοδείας. Προς το εκκλησίασμα απηύθυνεν το εόρτιον κήρυγμα ο Σεβασμιώτατος ομιλούντος διά της κάτωθι προσφωνήσεως αυτού ως έπεται:

«Πανοσιολογιώτατε Αρχιμανδρίτα κ. Θεόφιλε, Έκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ εἰς τήν Ἁγίαν Πόλιν Ἱερουσαλήμ, ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εύλαβεῖς Χριστιανοί.

Συνήλθομεν σήμερον, ἵνα ἑορτάσωμεν Πασχαλίως καί Εὐχαριστιακῶς τό μέγα τῆς φιλανθρωπίας μυστήριον τοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τήν μνήμην τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας καί δὴ τῶν Μεγαλομαρτύρων αὐτῆς ἀποτελεῖ τήν ἀδιάψευστον μαρτυρίαν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καί τῆς ἐν Χριστῷ ἐλπίδος ἡμῶν, ὡς διακηρύσσει καί ὁ θεῖος Παῦλος: «*Νυνὶ δέ Χριστός ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο· ἐπειδὴ γάρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καί δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. Ὡσπερ γάρ ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καί ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται*», (Α΄ Κορινθ. 15, 20-22). «*Ἀνέτειλεν ἰδού, τό τῆς χάριτος ἔαρ*», λέγει ὁ μελωδός, «*ἐπέλαμψε Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις πᾶσι· καί ταύτη συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίου τοῦ μάρτυρος ἡ πανέορτος καί φωτοφόρος ἡμέρα· δεῦτε ἅπαντες λαμπροφοροῦντες ἐνθέως, φαιδρῶς ἑορτάσωμεν*».

Τό μαρτύριον τοῦ αἵματος τῶν φίλων τοῦ Χριστοῦ καί δὴ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἀποτελεῖ τρανήν καί ἀναντίρρητον διαχρονικὴν μαρτυρίαν ἐν τῇ ἱστορικῇ πορείᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι ἡ Ἀνάστασις Του ἀπαντᾷ ἀφ' ἐνός μὲν εἰς τόν ὑπαρξιακόν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου, ἀφ' ἐτέρου δέ καθορίζει τό πλήρωμα τοῦ ἐν Χριστῷ ζῶντος ἀνθρώπου ὑπὸ τὴν θεώρησιν τοῦ κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ ποιηθέντος αὐτοῦ. (Γεν. 1,26). Ἰδού τί λέγει ἐν προκειμένῳ ὁ ἔγκριτος Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «*Πτωχεύει τὴν ἐμήν σάρκα, ἵν' ἐγὼ πλουτίσω τὴν αὐτοῦ Θεότητα. Καί ὁ πλήρης κενοῦται. Κενοῦται γάρ τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἐπὶ μικρόν, ἵν' ἐγὼ τῆς ἐκείνου μεταλάβω πληρώσεως. Τίς ὁ πλοῦτος τῆς ἀγαθότητος; τί τό περί ἐμέ τοῦτο μυστήριον; Μετέλαβον τῆς εἰκόνης καί οὐκ ἐφύλαξα.*

μεταλαμβάνει τῆς ἐμῆς σαρκός, ἵνα καί τήν εἰκόνα σώση καί τήν σάρκα ἀθανάτιση
», (ΒΕΠΕΣ, 60, 191).

Ὁ ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ φωτισθεῖς μέγας Γεώργιος καί τά ἄνω φρονῶν, ἑαυτόν προσήγαγε ἐνώπιον τοῦ διώκτου αὐτοῦ καί εἰδωλολάτρου Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ καί μετά παρρησίας εἶπεν, συμφώνως τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ ὑπηρετοῦ αὐτοῦ Πασικράτους: «Αἰσχύνθητε οὖν οἱ τόν μέν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, τόν πάντων Δημιουργόν καί Δεσπότην φρενοβλαβῶς ἀθετοῦντες, δαίμονας δέ τούς ἀκαθάρτους θεοποιούμενοι καί εἰδωλα τούτων πνοῆς ἔρημα καί κωφά διά τιμῆς ἄγειν αἰρούμενοι. Εἴ τι οὖν ἐμοί πείθεσθε, τό σκότος ἀφέντες προσέλθετε τῷ θείῳ φωτί καί τῆς πλάνης ἀποστάντες τῇ ἀληθείᾳ προσδράμετε, ἥτις ἐστίν ζωῆς μακαρίας καί δόξης μή ληγούσης ἀξιωθήσεσθε. Ἡ γάρ δόξα ὑμῶν αὕτη σαθρά καί ματαία καί χλόη παραπλησίως μαραιομένη. Οὐκ ἀνέχομαι Θεότητος ὑβριζομένης ἐφησυχάζειν ... ἐμοί τό μέν πρῶτον καί τιμιώτατον ὄνομα Χριστιανός καί Χριστοῦ δοῦλος, δι' οὗ καί τόν παρόντα βίον εἰλικρινεῖς καί ἀπρόσκοπτοι διαπεραιούμεθα καί μετά τήν ἐντεῦθεν ἀπαλλαγὴν ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι τήν ἀνόλεθρον καί μακαρίαν λῆξιν καρπούμεθα».

Ἡ ὁμολογία αὕτη τοῦ Γεωργίου φανερώνει ἐναργέστατα, ὅτι ὁ πιστός μάρτυς καί φίλος τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο συμμάρτυς τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι μιμητής τοῦ πάθους τοῦ ὑπέρ τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου τήν ψυχήν αὐτοῦ θέντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ἐπί πλέον δέ ὅτι ὁ Χριστιανός ἀποτελεῖ τήν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ζῶσαν μαρτυρίαν τοῦ ἀληθινοῦ Φωτός, τοῦ διαλύοντος τό σκότος, ὡς κηρύττει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «ἐν αὐτῷ τῷ Θεῷ λόγῳ τῷ Χριστῷ ζωή ἦν καί ἡ ζωή ἦν τό φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καί τό φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καί ἡ σκοτία αὐτό οὐ κατέλαβεν», (Ἰωάν. 1, 4-5).

Πρός τοῦτο προσήλθομεν καί ἡμεῖς σήμερον ἐκπροσωποῦντες τήν Αὐτοῦ Θειτάτην Μακαριότητα, τόν Πατέρα ἡμῶν καί Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον Γ', μεταφέροντες τάς Πατρικάς Αὐτοῦ εὐχάς καί Πατριαρχικάς εὐλογίας, ἵνα ὑμεῖς, Πανοσιολογιώτατε Ἅγιε Ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας, κ. Θεόφιλε, συνεχίζητε καί αὐξάνητε, τήν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῇ ἀποστολήν καί διακονίαν τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας πρός σωτηρίαν ψυχῶν καί δόξαν τοῦ Τριλαμποῦς Ὄνόματος τοῦ Παναγίου Θεοῦ ἡμῶν.

Χριστός Ἀνέστη!»